

Posudek na diplomovou práci

Autor práce: Martin Marek

Název práce: Vývoj jaderných zbraní a jejich proliferace: Komparace případu Íránu a Severní Koreje

Obor/Rok: Bezpečnostní studia / 2015-2016

Autor posudku (oponent): PhDr. Michal Smetana

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	5
	Teoretický konceptuální rámec	30	20
	Metodologie, analýza argumentace	40	16
<i>Celkem</i>		80	
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	4
	Styl	5	5
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	
CELKEM		100	55

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Výzkumná otázka: První výzkumná otázka („*Jaké jsou hlavní motivy pro získání jaderných zbraní ze strany Íránu a Severní Koreje?*“) je dobře a jasně formulována (ačkoliv v rámci existující literatury rozhodně není nikterak originální). Druhá výzkumná otázka je naopak velmi nejasná („*Do jaké míry jsou obavy o jadernou proliferaci v souvislosti s těmito státy oprávněné?*“) a autor na ní v práci ani závěru uspokojivě neodpovídá.

Teoretický konceptuální rámec: Základem autorova teoreticko-konceptuálního rámce jsou tři vysvětlující modely motivů horizontální jaderné proliferace, které v polovině 90. let vymezil v článku v časopise *International Security* Scott Sagan. Snaha o analýzu možných proliferačních motivů skrze kauzální vysvětlení odpovídající třem „velkým teoriím“ MV je v literatuře velmi časté a dané případy již byly tímto způsobem několikrát zpracovány (do mnohem větší hloubky, než je tomu v DP). Snaha integrovat do výzkumného rámce hypotézy Horowitz a Naranga o rozhodovacích procesech souvisejících s vývojem odlišných druhů ZHN je velmi neuspokojivá a vzhledem k v.o. nadbytečná. Autor zmiňuje rovněž řadu konceptů souvisejících s teorií jaderného odstrašení a možnými systémovými dopady jaderné proliferace, aniž by bylo uspokojivě vymezeno, zda rovněž tvoří součást teoreticko-konceptuálního rámce používaného v práci a jakým způsobem je autor případně operacionalizuje. V práci kriticky absentuje logika výběru dat a vymezení metodického postupu, jakým bude autor v rámci analýzy v jednotlivých modelech postupovat.

Metodologie, analýza, argumentace: Hloubka analýzy v rámci jednotlivých modelů je nedostatečná. Z velké části autor staví na přebírání argumentů ze textů jako Filipec a Hanuliak (2014), které prováděly zcela totožnou analýzu daného případu – autorův vlastní originální příspěvek je tak velmi omezený, i vzhledem velmi špatnému výběru zdrojů (viz níže). Značným problémem je i velmi nízká orientace v problematice (ať už se jedná např. o aktuální události jako dohoda mezi Íránem a E3+3 či rozdíl mezi civilním a vojenským jaderným programem). Autor se rovněž často nedrží daných modelů – např. v bezpečnostní „neorealistickém“ modelu předkládá argumenty jako změnu v čele íránské vlády či „signál směrem k Číně jako demonstrace toho, že Severní Korea se cítí být politicky suverénním státem s vlastní ideologií“ - což nejsou faktory, které tento model zajímají. Normativní model autor odbývá velmi krátkým textem a kritizuje ho následně pro jeho údajnou „a priori nízkou explanatorní hodnotu“, aniž by však sám skutečně

uspokojivě provedl relevantní analýzu odpovídající sociálně konstruktivistickému pohledu na identitu, normy a symboliku jaderných zbraní.

Ačkoliv systematičnost analýzy v rámci jednotlivých modelů je slabá, je přesto nutno ocenit snahu o systematickou komparaci daných případů a přehledné použití tabulek pro srovnání na několika úrovních (jakkoliv samotný obsah tabulek vidím v mnoha aspektech jako velmi problematický).

Vedlejší kritéria:

Zdroje: Autor bohužel prokazuje pouze velmi povrchní znalost akademické literatury související s problematikou proliferace jaderných zbraní. Ve zhodnocení literatury mu chybí zcela základní texty v oblasti kvalitativní „demand-side“ literatury (kam spadá i daná DP), velká část zde zmiňované teoretické literatury má pak pouze směrem k cíli práce jen velmi omezenou relevanci. Primární i sekundární literatura pro jednotlivé případy je pak zcela nedostatečná – jak co do výběru, tak do množství. V řadě případů se rovněž ukazuje, že autor literaturu buď nečetl, nebo nepochopil – např. článek kolegy J. Ludvíka je založen na kritice Saganova bezpečnostního modelu a explicitně v něm předkládá tezi, že daný model vhodný pro analýzu tohoto případu není; autor DP přitom uvádí ve zhodnocení literatury následující: „Klasický bezpečnostní model využívá ve své analýze Íránu také Jan Ludvík, který ukazuje, že tento model se jeví jako vhodný pro identifikaci motivů získání jaderné zbraně tímto státem.“

Po formální a stylistické stránce nevidím v práci žádná závažnější pochybení.

Celkové hodnocení:

S politováním musím konstatovat, že autor v diplomové práci prokazuje jen velmi povrchní orientaci v dané problematice a v odborné literatuře na dané téma. Analytická úroveň práce je velmi mělká a schopnost propojit základní teoretické koncepty s empirickými daty zcela nepřesvědčivá. Práci k obhajobě doporučuji s tím, že se nedomnívám, že odpovídá lepšímu hodnocení než dobře.

Výsledná známka: Dobře

Podpis:

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Univerzita Karlova v Praze